

Nr 819

Av herr Larsson i Norderön m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 154, med förslag till lag om ändring i vattenlagen m. m.

(Lika lydande med motion nr 683 i Första kammaren)

Enligt propositionen nr 154 med förslag till lag om ändring i vattenlagen skola kommunerna få rätt att självständigt föra talan i flertalet vattenmål för tillgodoseende av allmänna intressen inom orten. De föreslagna bestämmelserna komma att medföra bl. a. rätt för kommun att föra talan om bygdekraft och regleringsavgift i ansökningsmål angående kraftverk resp. vattenregleringar. Kommunerna tillerkännas även liknande rätt i vissa andra fall, nämligen när det gäller redan anhängiggjorda mål om ny prövning av bygdekraftsskyldigheten jämlikt 4 kap. 1 § sista stycket, om bestämmande av regleringsavgift enligt 4 kap. 14 § andra stycket och om ny prövning av sådan avgift enligt femte stycket i sistnämnda paragraf. Samma regler avses också gälla beträffande mål om ansökan enligt 2 kap. 8 § andra stycket rörande anordningar eller föreskrifter till skydd för fiske. I angivna fall kommer emellertid kommunernas talerätt att inskränkas, så att de inta en av kammarkollegiet beroende ställning i processen. Såsom i propositionen angives, kan kommun i mål, anhängiggjort av kollegiet, icke framställa yrkande, som går utöver kollegiets, och ej heller skall kommun äga befogenhet att själv framställa yrkande om att regleringsavgift delvis skall utgå som engångsbelopp.

Kommunernas intresse av att kunna föra en självständig talan i sistnämnda hänseenden kan i många fall vara betydande. Med hänsyn härtill och då bärande skäl för den i propositionen intagna ståndpunkten icke synas föreligga få vi hemställa,

att riksdagen måtte antaga propositionen med de ändringar, som erfordras för att undanröja ovan antydda inskränkningar i kommunernas talerätt.

Stockholm den 17 oktober 1961

Erik Larsson
i Norderön

Harald Larsson
i Hedenäset

Thorbjörn Fällidin

Robert Johansson
i Dockered